

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ד ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי כלהון אתשקיין ואתרוו ממבועא דנחלא.

תרגום לעברית

דבר אחר באתי לגני - זה גן עדן שלמעלה. אחתי כלה - זו כנסת ישראל, שבאותו יום
הזדונו וזוגים בכל, הזדונו וזוגים באותו גן עדן, משום שכלם התברכו מהשקאת הנחל
ונקשרו כל אחד בחרו. זהו שכתוב אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי. כלם השקו והתרוו ממעין הנחל.

טקסט הזוהר

אכלו רעים שתו ושכרו דודים, כל אינון דלתתא. וכלהו ענפין (נ"א עלמין) כלהו,
אתברכו ואתזנו, כד אלין אתברכו לעילא. ובמה מתברכאן ומתבסמאן, כלהו בריחא
דקרנא.

תרגום לעברית

אכלו רעים שתו ושכרו דודים, כל אותם שלמטה, וכלם ענפים, (עולמות) כלם
התברכו ונזונו כשאלה התברכו למעלה. ובמה מתברכים ומתבשמים? כלם בריח
הקרנ.

רעיא מהימנא פתח ואמר באתי לגני אחותי כלה, איהי מלכות, אדנ' י. אריתי מורי, דא חסד, דרגא דאברהם, דאתמר עליה אלה לי אל הר המור. עם בשמי, דא נצח, דרגא דאהרן, דכתוב ביה (שמות ל) ואתה קח לה בשמים ראש. ואינון דרועא ימינא, בירכא ימינא. ורזא דמלה, (תהלים טז) נעמות בימינה נצח. ואינון תריז ברכן לקבליה, חד מגז אברהם, ותנינא עבודה, דהוא רצה.

תרגום לעברית

פתח ואמר, באתי לגני אחתי כלה - היא מלכות, אדנ' י. אריתי מורי - זה חסד, הדרגה של אברהם, שנאמר עליו אלה לי אל הר המור. עם בשמי - זה נצח, הדרגה של אהרן, שכתוב בו ואתה קח לה בשמים ראש. והם זרוע ימין בירך ימין, וסוד הדבר - נעמות בימינה נצח. ואותן שתי הברכות כנגדו - אחת מגז אברהם, והשנייה עבודה, שהיא רצה.

טקסט הזוהר

אכלתי יערי, דא גבורה פחד יצחק. עם דבשי הוד, דרגא דדוד, והינו דרועא שמאלא, עם ירכא שמאלא. שתיתי ייני עם חלבי, גוף וברית, יעקב עם שלמה. לבתר אכלו רעים שתו ושכרו דודים, י"ב שבטים, בי"ב ברכאן. תוספת ברכת המינין, מאן אכיל לה, ההוא דאתמר ביה באתי לגני אחותי כלה. ואית דפליג לון ברזא אחרא, אריתי מורי עם בשמי, גוף וברית, יערי עם דבשי, שוקא ימינא עם שמאלא. ייני עם חלבי, דרועא שמאלא בימינא, דאינון ייני גבורה, חלבי חסד. (ע' כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

אכלתי יערי - זו גבורה, פחד יצחק. עם דבשי - הוד, הדרגה של דוד, והינו זרוע שמאל עם ירך שמאל. שתיתי ייני עם חלבי - גוף וברית, יעקב עם שלמה. אחר כך, אכלו רעים שתו ושכרו דודים - י"ב שבטים בי"ב ברכות. תוספת ברכת המינים מי אוכל

אותה? אותו שנאמר בו, באתי לגני אחתי כלה. ויש מי שמחלק אותם בסוד אחר. אריתי מורי עם בשמי - גוף וברית. יערי עם דבשי - שוק זמין עם שמאל. ייני עם חלבי - זרוע שמאל עם זמין, שהם - ייני גבורה, חלבי חסד. (ע"כ רעיא מהימנא)

טקסט הזוהר

תא חזי, בשעתא דנחתת כנסת ישראל לאשרהא דיורהא בארעא, קודשא בריך הוא אמר לה, להאי קרא, בגין דאשתכחו ברכאן וחדוה בכלהו עלמין, ואתבסמת היא, לנפקא מנה ברכאן לכלא. דכד אלין שית אתברכאן, כדין פלהו עלמין אתברכאן כחדא לתתא, ומתברכאן לעילא. (ס"א וכןסת ישראל וישראל) אתברכו מפלהו. דבר אחר באתי לגני אחותי כלה. רבי יצחק אמר, לא אזדוגא קודשא בריך הוא (ס"א ישראל) בכנסת ישראל, אלא בזמנא דאלין שית אתרוון, משקיו דנחלא דלא פסק.

תרגום לעברית

בא ראה, בשעה שירדה כנסת ישראל להשרות דיורה בארץ, הקדוש ברוך הוא אמר לה את הפסוק הזה, משום שנמצאו ברכות ושמחה בכל העולמות, והיא התבשמה, לצאת ממנה ברכות לכל. כשאלו הששה מתברכים, אז כל העולמות מתברכים כאחד למטה ומתברכים למעלה. (וכנסת ישראל וישראל) וישראל מתברכים מכלם. דבר אחר באתי לגני אחתי כלה - רבי יצחק אמר, אין מזדוג הקדוש ברוך הוא (ישראל) עם כנסת ישראל אלא בזמן שאלו הששה מתרוים מהשקאת הנחל שלא פוסק.

טקסט הזוהר

רבי יהודה אמר, אכלו רעים שתו ושכרו דודים, אלין כל מארי דיבבא ויללה, דאתבסמו פלהו ואתברכו כחדא. דהא מסעודתא דמלכא מתהניין כלא. ואימתי אכלי פלהו. בשעתא דמלכא (ס"א אתאחדי) אתי חדי. ועל דא מלכא אתחדי, וחדי למטרוניתא בקדמיתא, לבתר פלהו אכלן וחדאן.

רבי יהודה אָמר, אָכלו רַעִים שְׁתו וְשָׁכְרוּ דוֹדִים. אֱלוּ כָּל בְּעָלֵי הַיִּבְכָּה וְהִילָּלָה, שְׁכָּלָם הִתְבַּשְּׁמוּ וְהִתְבָּרְכוּ כְּאֶחָד, שֶׁהָרִי מִסְּעוּדַת הַמֶּלֶךְ כָּלָם נִהְנִים. וּמִתִּי כָּלָם אוֹכְלִים? בְּשָׁעָה שֶׁהַמֶּלֶךְ (הַשְׁתַּמַּח) בָּא שָׂמַח, וְלָכֵן הַמֶּלֶךְ הִשְׁתַּמַּח, וּמִשְׂמַח אֶת הַגְּבִירָה בְּרֹאשׁוֹנָה, אַחֵר כֹּף כָּלָם אוֹכְלִים וּשְׂמִיחִים.

טקסט הזהור

רבי אבא אָמר, אָכלו רַעִים שְׁתו וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, אֱלִין אֵינוֹן שִׁית דְּקַאמְרָן, וְאֱלִין אֵינוֹן דְּכְתִיב בְּהוּ, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו וְגו'. שְׁתו וְשָׁכְרוּ, מִהֵּיוּא זִין דְּרֹוֹי לְכָלָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמר, כָּל אֵינוֹן דִּלְתַּתָּא, דְּכִיּוֹן דְּאֵינוֹן שִׁית אֶתְבָּרְכָאן, כְּלָהוּ דִּלְתַּתָּא מִתְבָּרְכָאן.

תרגום לעברית

רבי אבא אָמר, אָכלו רַעִים שְׁתו וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, אֱלוּ הֵם הַשָּׂשָׂה שְׁאִמְרָנוּ, וְאֱלוּ הֵם שְׁכֶתוֹב בָּהֶם, (שִׁיר א) הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו וְגו'. שְׁתו וְשָׁכְרוּ, מֵאוּתוֹ הֵיִזֵּן הַמְּרוֹה אֶת הַכֹּל. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמר, כָּל אוֹתָם שְׁלִמְטָה, שְׁכִיּוֹן שְׁאוּתָם הַשָּׂשָׂה הִתְבָּרְכוּ, אֲזַ כָּל אֱלוּ שְׁלִמְטָה מִתְבָּרְכִים.

טקסט הזהור

רבי שמעון אָמר, כָּלָא שְׁפִיר, אֲבָל רִזָּא דְּמֶלֶךְ, אָכְלוּ רַעִים לְעִילָא, שְׁתו וְשָׁכְרוּ דוֹדִים לְתַתָּא. אָמר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֵן אֵינוֹן לְעִילָא, וּמֵאֵן אֵינוֹן לְתַתָּא. אָמר לִיה יָאוּת שְׁאִילְתָּא, דָּא אַתְרַּ עֲלָאָה דְּאֵינוֹן בְּאַחַדוּתָא בְּחֻדְוֹתָא דְּלָא מִתְפָּרְשָׁן לְעִלְמִין, אֱלִין אֶקְרוּן רַעִים. הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן, וְעֵדֶן וְהָהוּא נָהָר לֹא מִתְפָּרְשָׁן לְעִלְמִין, וְאִשְׁתַּכְּחוּ לְעִלְמִין בְּרַעוּתָא בְּאַחַדוּתָא בְּחֻדְוֹתָא. שְׁתו וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, אֱלִין אֵינוֹן לְתַתָּא, דְּאֶקְרוּן דוֹדִים, לְזִמְנִין יְדִיעֶן וְהָא אוֹקִימָנָא.

רבי שמעון אמר, הכל יפה, אבל סוד הדבר - אכלו רעים למעלה, שתו ושכרו דודים למטה. אמר לו רבי אלעזר, מי הם למעלה ומי הם למטה? אמר לו, יפה שאלת, זה המקום העליון שהם באחדות ובשמחה שאין נפרדים לעולמים, אלו נקראים רעים. זהו שכתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן, ועדן ונהר אין נפרדים לעולמים, ונמצאים לעולמים בריצון ובאחדות ובשמחה. שתו ושכרו דודים, אלה הם למטה שנקראים דודים לזמנים ידועים, והרי בארנו.

טקסט הזוהר

תא חזי באינון עלאי כתיב בהו אכילה בלא שתיה. מאי טעמא. מאן דאית ליה גרפי דחמרא, אכילה בעיא. ובגין דתמן שריא חמרא דמנטרא, כתיב בהו אכילה. ובאינון תתאי דבעיין שקיו, כתיב בהו שתיה, דהא כל נטיען שקיו בעיין מנחלא דעמיקא. ועל דא, באלין אכילה, ובאלין שתיה. אלין רעים ואלין דודים.

תרגום לעברית

בא ראה, באותם עליונים כתוב בהם אכילה בלא שתיה. מה הטעם? מי שיש לו נאדות יין, צריך אכילה. ומשום ששם שרוי היין המשמר, כתוב בהם אכילה. ובאותם התחתונים שצריכים השקיה, בהם כתוב שתיה, שהרי כל הנטיעות צריכות השקיה מהנחל העמק. ולכן, באלו אכילה ובאלו שתיה. אלו רעים ואלו דודים.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי אלעזר, אתחזי דהא דודים חביבותא אינון, אמאי אינון תתאי. אמר ליה, אינון דתאבין דא לדא, ולא משתכחין תדיר, אקרו דודים. ואינון דמשתכחי תדיר, ולא מתכסין ולא מתפרשן דא מן דא, אקרו רעים. ועל דא, אלין דודים, ואלין רעים, אלין ברעותא באחדותא תדיר, ואלין בתיאובתא לזמנין. ודא הוא שלימותא דכלא, בגין דתתברכא כנסת ישראל, וכדין חדוותא בכלהו עלמין.

אמר לו רבי אלעזר, נראה שהדודים הם חכיבות, למה הם תחתונים? אמר לו, אלו שמשותקים זה לזה ולא תמיד נמצאים, נקראו דודים. ואלו שנמצאים תמיד ולא מתפסים ולא נפרדים זה מזה, נקראו רעים. ולכן אלו דודים ואלו רעים, אלו ברצון ובאחדות תמיד ואלה בתשוקה לפעמים. וזוהי שלמות הכל, כדי שתתברר כנסת ישראל, ואז שמחה בכל העולמות.

טקסט הזהר

רבי חזקיה אוקים האי קרא בקרבניו, בגין דאינון סעודתא דמלכא, לקרבא קמיה, ומתהניין מיניה מאריהון דדינין, ומתבסמן כלהו, ואשתכח חדוותא בכלא.

תרגום לעברית

רבי חזקיה באר את הפסוק הזה בקרבנות, משום שהם סעודת המלך להקריב לפניו, ונהנים ממנה בעלי הדינים, וכלם מתבסמים, ונמצאת שמחה בכל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ד ע"ב) ♦

טקסט הזהר

רבי אחא אוקים האי קרא, בשעתא דעאלת שכינתא למשכנא, דאשתכחו ברכאן וחדוון בכלא, ועאלת שכינתא בכלה לחופה, וכדין אשתלימו אשתכחו ישראל לתתא, ואתחדו ביה

תרגום לעברית

רבי אחא באר את הפסוק הזה בשעה שנכנסה שכינה למשכן, כשנמצאו ברכות ושמחות בכל, ונכנסה השכינה כמו פלה לחפה, ואז נשלמו נמצאו ישראל למטה ונאחזו בקדוש-ברוך-הוא בארץ. זהו שכתוב (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ואז התבשמו עליונים ותחתונים. ויקרא אל משה. רבי שמעון פתח, (שיר ב)

הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו. בפסוק זה יש להתבונן, כיון שכתוב נראו בארץ, מה זה שכתוב נשמע בארצנו? שהרי בארץ אחת מספיק. אלא הנצנים - אלו אותן הנטיעות שעקר אותן הקדוש ברוך הוא ושתל אותן במקום אחר, וגדלו כנטיעה כשמוציאה פרחים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.